EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2021.7.16.
COM(2021) 388 final

ANNEX

MELLÉKLET

a következőhöz:

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Uniónak a polgári és kereskedelmi ügyekben külföldön hozott ítéletek elismeréséről és végrehajtásáról szóló egyezményhez való csatlakozásáról

{SEC(2021) 279 final} - {SWD(2021) 192 final} - {SWD(2021) 193 final}

EGYEZMÉNY A POLGÁRI ÉS KERESKEDELMI ÜGYEKBEN KÜLFÖLDÖN HOZOTT ÍTÉLETEK ELISMERÉSÉRŐL ÉS VÉGREHAJTÁSÁRÓL

Ezen egyezmény Részes Felei,

azzal az óhajjal, hogy elősegítsék az igazságszolgáltatáshoz való hatékony hozzáférést mindenki számára, valamint hogy az igazságügyi együttműködés révén megkönnyítsék a szabályokon alapuló többoldalú kereskedelmet és beruházásokat, valamint a mobilitást,

azzal a meggyőződéssel, hogy az ilyen együttműködést erősítheti a polgári és kereskedelmi ügyekben külföldön hozott ítéletek elismerésére és végrehajtására vonatkozó egységes alapvető szabályok megállapítása, az ilyen ítéletek hatékony elismerésének és végrehajtásának megkönnyítése érdekében,

azzal a meggyőződéssel, hogy a megerősített igazságügyi együttműködéshez szükség van különösen olyan nemzetközi jogi szabályozásra, amely nagyobb kiszámíthatóságot és jogbiztonságot nyújt a külföldön hozott ítéletek globális mozgásával kapcsolatban, és amely kiegészíti a joghatósági megállapodásokról szóló, 2005. június 30-i egyezményt,

úgy határoztak, hogy evégett megkötik ezt az egyezményt, és az alábbi rendelkezésekről állapodtak meg:

I. FEJEZET – HATÁLY ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk
Hatály

1. Ezt az egyezményt a polgári vagy kereskedelmi ügyekben hozott ítéletek elismerésére és végrehajtására kell alkalmazni. Az egyezmény nem terjed ki különösen az adó-, vám- vagy közigazgatási ügyekre.

2. Ezt az egyezményt kell alkalmazni az egyik Szerződő Állam bírósága által hozott ítéletnek valamely másik Szerződő Államban történő elismerésére és végrehajtására.

2. cikk
Hatály alóli kivételek

1. Az egyezmény nem alkalmazható az alábbi kérdésekben:

a) természetes személyek személyi állapota, jog- és cselekvőképessége;

b) tartási kötelezettség;

c) egyéb családjogi ügyek, ideértve a házassági vagyonjogi szabályokat és a házasságból vagy hasonló kapcsolatból eredő egyéb jogokat és kötelezettségeket;

d) végrendelettel és örökléssel kapcsolatos ügyek;

e) fizetésképtelenség, csődegyezség, pénzügyi intézmények szanálása és hasonló ügyek;

f) személy- és áruszállítás;

g) határokon átterjedő tengerszennyezés, tengerszennyezés a nemzeti joghatóságon kívül eső területeken, hajók által okozott tengerszennyezés, a felelősség korlátozása tengeri követelések esetén, és közös hajókár;

h) atomkárért viselt felelősség;

i) jogi személyek, vagy természetes vagy jogi személyek társulásai érvényessége, semmissége vagy megszűnése, valamint szerveik határozatainak érvényessége;

j) közhitelű nyilvántartásban szereplő bejegyzés érvényessége;

k) rágalmazás;

l) magánélet;

m) szellemi tulajdon;

n) a fegyveres erők tevékenységei, beleértve a hivatalos állományuk tagjai által hivatalos feladataik ellátása során végzett tevékenységeket is;

o) bűnüldözési tevékenységek, beleértve a bűnüldöző szervek személyzete által hivatalos feladataik ellátása során végzett tevékenységeket is;

p) antitröszt (versennyel kapcsolatos) ügyek, kivéve, ha az ítélet olyan magatartáson alapul, amely olyan, tényleges vagy potenciális versenytársak közötti versenyellenes megállapodásnak vagy összehangolt magatartásnak minősül, amelynek célja az árrögzítés, összejátszás az ajánlattétel során, kibocsátási korlátozások vagy kvóták megállapítása, vagy a piacok felosztása a vevők, beszállítók, területek vagy kereskedelmi ágak egymás közti felosztása révén, és ha az ilyen magatartás és annak hatása egyaránt az eredeti eljárás szerinti államban valósult meg;

q) az államadósság átstrukturálása egyoldalú állami intézkedések révén.

2. Az ítélet nem zárható ki az egyezmény hatálya alól, ha az egyezmény hatálya alá nem tartozó ügy csupán előzetes kérdésként, nem pedig az eljárás tárgyaként merül fel abban az eljárásban, amelyben az ítéletet hozták. Különösen nem zárható ki az ítélet az egyezmény hatálya alól csupán azon az alapon, hogy a kizárt ügy védekezés címén merült fel, ha az adott ügy nem az eljárás tárgyát képezte.

3. Ez az egyezmény nem alkalmazandó a választottbírósági és kapcsolódó eljárásokra.

4. Nem zárható ki az ítélet az egyezmény hatálya alól csupán azon az alapon, hogy valamely állam – ideértve a kormányt, valamely kormányhivatalt vagy az állam nevében eljáró bármely személyt – félként vett részt az eljárásban.

5. Az egyezmény semmilyen formában nem érinti az államok vagy nemzetközi szervezetek saját magukkal és tulajdonukkal kapcsolatos kiváltságait és mentességeit.

3. cikk
Fogalommeghatározások

1. Ezen egyezmény alkalmazásában:

a) „alperes”: az a személy, aki ellen a keresetet vagy viszontkeresetet az eredeti eljárás szerinti államban benyújtották;

b) „ítélet”: elnevezésétől függetlenül valamely bíróság által az ügy érdemében hozott bármely határozat, ideértve a végzéseket és az eljárási költségek bíróság (bírósági titkár) általi meghatározását is, amennyiben ez utóbbi az egyezmény értelmében elismerhető és végrehajtható, az ügy érdemében hozott határozattal kapcsolatos. Nem minősülnek ítéletnek az ideiglenes jogvédelmi intézkedések.

2. A nem természetes személyek abban az államban tekintendők székhellyel rendelkezőnek,

a) amelyben létesítő okirat szerinti székhelyük található;

b) amelynek joga szerint bejegyezték vagy megalakították azokat;

c) amelyben központi ügyvezetésük található; illetve

d) amelyben üzleti tevékenységük fő helye található.

II. FEJEZET – ELISMERÉS ÉS VÉGREHAJTÁS

4. cikk
Általános rendelkezések

1. A Szerződő Államok (az eredeti eljárás szerinti állam) bíróságai által hozott ítéleteket e fejezet rendelkezéseinek megfelelően a többi Szerződő Államban (megkeresett állam) is elismerik és végrehajtják. Az elismerést és a végrehajtást kizárólag az ebben az egyezményben meghatározott indokok alapján lehet megtagadni.

2. A megkeresett állam az ítéletet érdemében nem vizsgálhatja felül. Ilyen vizsgálatra kizárólag akkor kerülhet sor, ha azt ezen egyezmény alkalmazása szükségessé teszi.

3. Csak az eredeti eljárás szerinti államban hatályos, illetve végrehajtható ítéleteket ismerik el, illetve hajtják végre

4. Az elismerést vagy végrehajtást el lehet halasztani vagy meg lehet tagadni abban az esetben, ha a (3) bekezdésben említett ítélet az eredeti eljárás szerinti államban jogorvoslati eljárás tárgyát képezi, vagy ha még nem járt le a rendes jogorvoslati határidő. A megtagadás nem vonja magával, hogy a későbbiekben ne lehetne az ítélet elismerését vagy végrehajtását kérelmezni

5. cikk
Az elismerés és a végrehajtás alapjai

1. Az ítélet akkor ismerhető el és hajtható végre, ha az alábbi feltételek valamelyike teljesül:

a) az a személy, akivel szemben az elismerést vagy végrehajtást kérik, szokásos tartózkodási hellyel rendelkezett az eredeti eljárás szerinti államban, amikor az eredetileg eljáró bíróság előtti eljárásban részes féllé vált;

b) azon természetes személy üzleti tevékenységének fő helye, akivel szemben az elismerést vagy végrehajtást kérik, az eredeti eljárás szerinti államban volt abban az időpontban, amikor az eredetileg eljáró bíróság előtti eljárásban részes féllé vált, és az ítélet alapjául szolgáló kereset e vállalkozás tevékenységéből ered;

c) az a személy, akivel szemben az elismerést vagy végrehajtást kérik, az a személy, aki az ítélet alapjául szolgáló keresetet – amennyiben az nem viszontkereset – benyújtotta;

d) az alperes fióktelepet, képviseletet vagy más, önálló jogi személyiséggel nem rendelkező telephelyet tartott fenn az eredeti eljárás szerinti államban, amikor az eredetileg eljáró bíróság előtti eljárásban részes féllé vált, és az ítélet alapjául szolgáló kereset e fióktelep, képviselet vagy telephely tevékenységéből eredt;

e) az alperes kifejezetten hozzájárult az eredetileg eljáró bíróság joghatóságához azon eljárás során, amelyben az ítéletet hozták;

f) az alperes az eredetileg eljáró bíróság előtt az ügy érdemében anélkül érvelt, hogy az eredeti eljárás szerinti állam joga által előírt határidőn belül vitatta volna a joghatóságot, kivéve, ha nyilvánvaló, hogy a joghatósággal vagy a joghatóság gyakorlásával szembeni kifogás az említett jog értelmében nem lett volna sikeres;

g) az ítélet szerződéses kötelezettség tárgyában döntött, és azt annak az államnak a bírósága hozta, ahol e kötelezettség teljesítésére sor került vagy sor kellett volna, hogy kerüljön az alábbiak szerint:

i. a felek megállapodása, vagy

ii. amennyiben a felek a kötelezettség teljesítésének helyéről nem állapodtak meg, a szerződésre alkalmazandó jog,

kivéve, ha az alperes ügylettel kapcsolatos tevékenysége nyilvánvalóan nem minősült célzott és lényegi kapcsolatnak az adott állammal;

h) az ítélet tárgyát ingatlan bérbeadása (bérleti jogviszony) képezi, és azt annak az államnak a bírósága hozta, ahol az ingatlan található;

i) az ítélet tárgyát az alperessel szemben az eredeti eljárás szerinti államban található ingatlanon fennálló dologi jog által biztosított szerződéses kötelezettség képezi, amennyiben a szerződéses követelést az ugyanazon alperessel szemben fennálló, e dologi jogra vonatkozó követeléssel együtt nyújtották be;

j) az ítélet tárgyát halálozásból, testi sérülésből, ingó vagyontárgyban okozott kárból vagy annak elvesztéséből eredő szerződésen kívüli kötelmi viszony képezi, és a kárt közvetlenül okozó cselekményt vagy mulasztást az eredeti eljárás szerinti államban követték el, függetlenül attól, hogy a kár hol következett be;

k) az ítélet egy önkéntesen létrehozott és írásban megerősített célvagyon („trust”) érvényességére, felépítésére, joghatásaira, kezelésére vagy módosítására vonatkozik, és –

i. az eljárás megindításának időpontjában a célvagyon létesítő okiratában az eredeti eljárás szerinti állam volt megjelölve azon államként, amelynek bíróságai előtt az ilyen ügyekkel kapcsolatos vitákat rendezni kell; vagy

ii. az eljárás megindításának időpontjában a célvagyon létesítő okiratában kifejezetten vagy hallgatólagosan az eredeti eljárás szerinti állam volt megjelölve azon államként, amelyben a célvagyon kezelésének fő helye található.

Ez az albekezdés kizárólag az olyan személyek közötti célvagyon belső vonatkozásaival kapcsolatos ítéletekre vonatkozik, akik között bizalmi vagyonkezelési kapcsolat áll vagy állt fenn;

l) az ítélet tárgyát viszontkereset képezi –

i. annyiban, amennyiben az ítélet a viszontkeresetnek helyt adott, feltéve, hogy a viszontkereset ugyanazon ügyletből vagy eseményből ered, mint a kereset; vagy

ii. annyiban, amennyiben az ítélet a viszontkeresetet elutasította, kivéve, ha az eredeti eljárás szerinti állam joga értelmében a jogvesztés elkerülése érdekében a viszontkereset benyújtása kötelező;

m) az ítéletet írásban, vagy olyan más kommunikációs eszköz útján megkötött vagy dokumentált megállapodásban – a kizárólagos joghatósági megállapodás kivételével –

kikötött bíróság hozta, amely lehetővé teszi, hogy az információ hozzáférhető legyen későbbi hivatkozás céljából.

Ezen albekezdés alkalmazásában „kizárólagos joghatósági megállapodás”: két vagy több fél közötti megállapodás, amely egy konkrét jogviszonyból keletkezett vagy esetleg keletkező jogvita eldöntése céljából kiköti az egyik állam bíróságainak, illetve az egyik állam egy vagy több meghatározott bíróságának a joghatóságát, és ezzel kizárja minden más bíróság joghatóságát.

2. Amennyiben az elismerést vagy végrehajtást olyan természetes személlyel szemben kérik, aki elsősorban a személyét, családját vagy háztartását érintő céllal jár el (fogyasztó) fogyasztói szerződéssel kapcsolatos ügyekben, vagy munkavállalóval szemben kérik a munkaszerződésével kapcsolatos ügyekben,

a) az (1) bekezdés e) pontja csak akkor alkalmazandó, ha a hozzájárulást szóban vagy írásban a bírósághoz intézték;

b) az (1) bekezdés f), g) és m) pontja nem alkalmazandó.

3. Az (1) bekezdés nem alkalmazandó az olyan ítéletekre, amelyek tárgyát ingatlan lakáscélú bérbeadása (bérleti jogviszony) vagy ingatlan nyilvántartásba vétele képezi. Az ilyen ítélet csak akkor ismerhető el és hajtható végre, ha azt annak az államnak a bírósága hozta, ahol az ingatlan található.

6. cikk

Az elismerés és a végrehajtás kizárólagos alapja

Az 5. cikk sérelme nélkül, az ingatlanon fennálló dologi jog tárgyában hozott ítéletet akkor és csak akkor lehet elismerni és végrehajtani, ha az ingatlan az eredeti eljárás szerinti államban található.

7. cikk

Az elismerés és a végrehajtás megtagadása

1. Az elismerés vagy végrehajtás megtagadható, ha

a) a keresetlevélről vagy azzal egyenértékű – az igény lényegi elemeit tartalmazó – dokumentumról,

i. nem értesítették az alperest megfelelő időben és módon ahhoz, hogy védelméről gondoskodhasson, kivéve abban az esetben, ha az alperes megjelent és a védekezését az eredetileg eljáró bíróság előtt az értesítés vitatása nélkül adta elő, pedig az eredeti eljárás szerinti állam joga lehetővé tette volna az értesítés vitatását; illetve

ii. olyan módon értesítették az alperest a megkeresett államban, amely ellentétes a megkeresett államnak a dokumentumok kézbesítésére vonatkozó alapvető elveivel;

b) az ítélet csalás eredményeként született;

c) az elismerés vagy végrehajtás nyilvánvalóan összeegyeztethetetlen lenne a megkeresett állam közrendjével, ideértve azokat a helyzeteket is, amikor az ítélethez vezető konkrét eljárások összeegyeztethetetlenek a tisztességes eljárásra az adott államban irányadó alapvető elvekkel, valamint azokat a helyzeteket, amelyek az adott állam biztonságának vagy szuverenitásának megsértésével járnak;

d) az eredetileg eljáró bíróság előtti eljárás ellentétes volt valamely megállapodással vagy a célvagyon létesítő okiratában szereplő olyan kitétellel, mely szerint a szóban forgó jogvitát olyan állam bíróságának kell elbírálnia, amely nem az eredeti eljárás szerinti állam;

e) az ítélet összeegyeztethetetlen a megkeresett állam bírósága által ugyanezen felek közötti jogvitában hozott valamely más ítélettel; vagy

f) az ítélet összeegyeztethetetlen valamely korábbi, egy másik állam bírósága által azonos tárgyban, azonos felek közötti eljárásban hozott ítélettel, amennyiben a korábbi ítélet megfelel az elismerés feltételeinek a megkeresett államban.

2. elismerést vagy végrehajtást el lehet halasztani vagy meg lehet tagadni abban az esetben, ha azonos tárgyban azonos felek közötti eljárás van folyamatban a megkeresett állam bírósága előtt, amennyiben –

a) a megkeresett állam bíróságához az eredetileg eljáró bíróság megkeresése előtt fordultak; valamint

b) a jogvita és a megkeresett állam között szoros kapcsolat áll fenn.

Az e bekezdés szerinti megtagadás nem vonja magával, hogy a későbbiekben ne lehetne az ítélet elismerését vagy végrehajtását kérelmezni.

8. cikk
Előzetes kérdések

1. Az előzetes kérdés tárgyában hozott határozat ezen egyezmény alapján nem ismerhető el és nem hajtható végre, ha a határozat olyan ügyben született, amelyre ez az egyezmény nem alkalmazandó, vagy a 6. cikkben említett olyan ügyben, amelyben az abban a cikkben említett államtól eltérő állam bírósága hozott határozatot.

2. Az ítélet elismerését vagy végrehajtását meg lehet tagadni abban az esetben és olyan mértékben, amennyiben az ítélet olyan ügyben hozott határozaton alapul, amelyre ez az egyezmény nem alkalmazandó, vagy a 6. cikkben említett olyan ügyben hozott határozaton alapul, amelyben az abban a cikkben említett államtól eltérő állam bírósága hozott határozatot.

9. cikk
Részleges elismerés vagy végrehajtás

El kell ismerni és végre kell hajtani az ítéletek egy elkülöníthető részét is, ha csak ennek az adott résznek az elismerését vagy végrehajtását kérik, vagy ha ezen egyezmény értelmében csak az ítélet egy része elismerhető vagy végrehajtható.

10. cikk
Kártérítés

1. Az ítélet elismerését vagy végrehajtását meg lehet tagadni abban az esetben és olyan mértékben, amennyiben az ítélet olyan – többek között elrettentő vagy megtorló – kártérítést ítél meg, amely nem valamelyik felet kárpótolja az általa elszenvedett tényleges veszteségért vagy kárért.

2. A megkeresett bíróság mérlegeli, hogy az eredetileg eljáró bíróság által megítélt kártérítés az eljárási költségek fedezésére szolgál-e, és ha igen, akkor milyen mértékben.

11. cikk
Perbeli egyezségek

A Szerződő Államok bíróságai által jóváhagyott – vagy a Szerződő Államok bíróságai előtt folyó eljárásban megkötött – és az eredeti eljárás szerinti államban az ítéletekhez hasonlóan végrehajtható perbeli egyezségeket ezen egyezmény értelmében is ugyanúgy végrehajtják, mint az ítéleteket.

12. cikk
Bemutatandó dokumentumok

1. Az elismerést vagy végrehajtást kérő fél a következő dokumentumokat mutatja be:

a) az ítélet teljes, hiteles másolata;

b) ha az ítéletet az alperes távollétében hozták, annak a dokumentumnak eredeti példánya vagy hiteles másolata, amely megállapítja, hogy a keresetlevelet vagy azzal egyenértékű dokumentumot kézbesítették a megjelenést elmulasztó félnek;

c) minden olyan dokumentum, amely szükséges annak megállapításához, hogy az ítélet hatályos, illetve adott esetben végrehajtható az eredeti eljárás szerinti államban;

d) a 11. cikkben említett esetben az eredeti eljárás szerinti állam bírósága (bírósági titkára) által kiadott tanúsítvány, amely szerint a perbeli egyezség vagy annak egy része az eredeti eljárás szerinti államban ugyanúgy végrehajtható, mint az ítéletek.

2. Ha az ítélet szövege nem teszi lehetővé a megkeresett bíróság számára, hogy ellenőrizze az ebben a fejezetben foglalt feltételek teljesülését, a bíróság kérheti bármilyen, ehhez szükséges dokumentum bemutatását.

3. Az elismerés vagy végrehajtás iránti kérelmet kísérheti az eredeti eljárás szerinti állam egyik bírósága (bírósági titkára) által az ítéletre vonatkozóan kiadott, a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia által javasolt és közzétett formátumú dokumentum is.

4. Ha az ebben a cikkben említett dokumentumok nem a megkeresett állam hivatalos nyelvén íródtak, amennyiben a megkeresett állam joga másképpen nem rendelkezik, mellékelni kell hozzájuk az egyik hivatalos nyelven készített hiteles fordításukat.

13. cikk
Eljárás

1. Amennyiben az egyezmény másként nem rendelkezik, az ítélet elismerésére, illetve annak végrehajtására – vagy nyilvántartásba vételére és foganatosítására – vonatkozó eljárást a megkeresett állam joga szabályozza. A megkeresett állam bírósága gyorsan jár el.

2. A megkeresett állam bírósága nem tagadhatja meg az ítélet ezen egyezmény szerinti elismerését vagy végrehajtását azon az alapon, hogy az elismerést vagy végrehajtást egy másik államban kell kérelmezni.

14. cikk
Eljárási költségek

1. A valamely Szerződő Államban egy másik Szerződő Államban hozott ítélet végrehajtását kérelmező fél semmiféle biztosíték, óvadék, letét – bármilyen módon meghatározott – megfizetésére nem kötelezhető azzal az indokkal, hogy külföldi állampolgár, vagy hogy nem rendelkezik lakóhellyel vagy tartózkodási hellyel abban az államban, ahol a végrehajtást kérte.

2. Valamely Szerződő Államban hozott, az eljárási költségek viselésére olyan személyt kötelező határozatot, aki az (1) bekezdés alapján vagy az eljárás megindításának helye szerinti

állam joga alapján mentesül a biztosítékra, óvadékra vagy letétre vonatkozó követelmények alól, a határozat kedvezményezettjének kérelmére bármely más Szerződő Államban végrehajthatóvá kell tenni.

3. Bármely állam nyilatkozhat arról, hogy nem alkalmazza az (1) bekezdést, illetve nyilatkozat útján megjelölheti, hogy a bíróságai közül melyik nem alkalmazza az (1) bekezdést.

15. cikk
Elismerés és végrehajtás a nemzeti jog alapján

A 6. cikkre is figyelemmel, ez az egyezmény nem akadályozza az ítéletek nemzeti jog alapján történő elismerését vagy végrehajtását.

III. FEJEZET – ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

16. cikk
Átmeneti rendelkezések

Ezt az egyezményt kell alkalmazni az ítéletek elismerésére és végrehajtására, ha az eredeti eljárás szerinti államban az eljárás megindításakor az egyezmény hatályban volt ezen állam és a megkeresett állam között.

17. cikk
Az elismerést és végrehajtást korlátozó nyilatkozatok

Bármely állam nyilatkozatot tehet, hogy bíróságai megtagadhatják a más Szerződő Államok bírósága által hozott ítéletek elismerését vagy végrehajtását, ha a felek lakóhelye (székhelye) a megkeresett államban volt, és a felek kapcsolata és a jogvita szempontjából jelentőséggel bíró valamennyi tényállási elem – az az eredetileg eljáró bíróság székhelyét kivéve – kizárólag a megkeresett államhoz kapcsolódott.

18. cikk
Speciális ügyekre vonatkozó nyilatkozatok

1. Ha valamelyik államnak jelentős érdeke fűződik ahhoz, hogy az egyezményt egy konkrét ügyben ne alkalmazza, nyilatkozatot tehet, hogy a kérdésesügyben nem alkalmazza az egyezményt. Az ilyen értelemben nyilatkozó állam biztosítja, hogy a nyilatkozat hatálya ne legyen a szükségesnél szélesebb, és hogy a kizárt konkrét ügy fogalma egyértelműen és pontosan meg legyen határozva.

2. Az így kizárt ügyek tekintetében az egyezményt nem lehet alkalmazni

a) a nyilatkozatot tevő Szerződő Államban;

b) más Szerződő Államokban, amennyiben a nyilatkozatot tevő Szerződő Állam bírósága által hozott ítélet elismerését vagy végrehajtását kérik.

19. cikk
A valamely államot érintő határozatokkal kapcsolatos nyilatkozatok

1. Bármely állam nyilatkozatot tehet, hogy nem alkalmazza ezt az egyezményt az olyan eljárásokban hozott ítéletekre, amelyekben a következők bármelyike részes fél:

a) az adott állam vagy az adott állam nevében eljáró természetes személy; vagy

b) az adott állam kormányzati szerve vagy az ilyen kormányzati szerv nevében eljáró természetes személy.

Az ilyen értelemben nyilatkozó állam biztosítja, hogy a nyilatkozat hatálya ne legyen a szükségesnél szélesebb, és hogy a hatályból történő kizárás egyértelműen és pontosan meg legyen határozva. A nyilatkozat nem tehet különbséget az ítéletek között azon az alapon, hogy az állam, annak kormányzati szerve vagy bármelyik nevében eljáró természetes személy az eredetileg eljáró bíróság előtti eljárásban alperes vagy felperes-e.

2. Az (1) bekezdés szerint nyilatkozatot tevő állam bírósága által hozott ítélet elismerése vagy végrehajtása megtagadható, ha a határozatot olyan eljárásban hozták, amelyben vagy a nyilatkozatot tevő állam vagy a megkeresett állam, azok egyik kormányzati szerve vagy a valamelyikük nevében eljáró természetes személy félként van jelen, a nyilatkozatban meghatározott mértékben.

20. cikk
Egységes értelmezés

Ezen egyezmény értelmezése során tekintetbe kell venni nemzetközi jellegét és az egységes alkalmazása elősegítésének szükségességét.

21. cikk
Az egyezmény működésének felülvizsgálata

A Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia főtitkára rendszeres időközönként intézkedik ezen egyezmény működésének felülvizsgálatáról – beleértve a nyilatkozatok felülvizsgálatát is –, és jelentést tesz az Általános és Politikai Ügyek Tanácsának.

22. cikk
Nem egységes jogrendszerek

1. Azon Szerződő Állam esetében, amely különböző területi egységeiben az egyezmény hatálya alá tartozó kérdéseket illetően két vagy több jogrendszer van hatályban,

a) az állam jogára vagy eljárására történő valamennyi hivatkozást – adott esetben – úgy kell értelmezni, hogy az az érintett területi egység hatályos jogára vagy eljárására vonatkozik;

b) az állam bíróságára vagy bíróságaira történő utalásokat – adott esetben – úgy kell értelmezni, hogy azok az érintett területi egység bíróságára vagy bíróságaira vonatkoznak;

c) az állammal fennálló kapcsolatra történő utalásokat – adott esetben – úgy kell értelmezni, hogy azok az érintett területi egységgel fennálló kapcsolatra vonatkoznak;

d) egy állam vonatkozásában a kapcsoló elvre történő utalásokat – adott esetben – úgy kell értelmezni, hogy azok az érintett területi egységhez való kapcsoló elvre vonatkoznak.

2. Az (1) bekezdéstől függetlenül a két vagy több, különböző jogrendszereket alkalmazó területi egységből álló Szerződő Államok nem kötelesek az egyezményt alkalmazni olyan helyzetekben, amelyek kizárólag e különböző területi egységeket érintik.

3. A két vagy több, különböző jogrendszereket alkalmazó területi egységből álló Szerződő Államok területi egységeinek bíróságai nem kötelesek egy másik Szerződő Államban hozott határozatot elismerni vagy végrehajtani csupán azért, mert azt ugyanazon Szerződő Államnak egy másik területi egysége ezen egyezmény értelmében már elismerte vagy végrehajtotta.

4. Ez a cikk nem alkalmazandó a regionális gazdasági integrációs szervezetekre.

23. cikk

Kapcsolat egyéb nemzetközi jogi aktusokkal

1. Ezt az egyezményt – amennyiben lehetséges – úgy kell értelmezni, hogy összeegyeztethető legyen a Szerződő Államok számára hatályban lévő, akár az egyezményt megelőzően, akár azt követően kötött egyéb szerződésekkel.

2. Ez az egyezmény nem érinti az egyezményt megelőzően kötött szerződések valamely Szerződő Állam általi alkalmazását.

3. Ez az egyezmény nem érinti az egyezményt követően kötött szerződések valamely Szerződő Állam általi alkalmazását, ha olyan Szerződő Állam bírósága által hozott határozat elismerését vagy végrehajtását kérik, amely szintén az adott szerződés részes fele. A másik szerződés egyetlen rendelkezése sem érinti azon Szerződő Államok 6. cikk szerinti kötelezettségeit, amelyek nem részes felei az adott szerződésnek.

4. Ez az egyezmény nem érinti az egyezményhez csatlakozó regionális gazdasági integrációs szervezetek szabályainak alkalmazását az olyan Szerződő Állam bírósága által hozott határozatok elismerésére vagy végrehajtására vonatkozóan, amely a regionális gazdasági integrációs szervezetnek is tagja, amennyiben –

a) a szabályokat ezen egyezmény megkötése előtt fogadták el; vagy

b) a szabályokat ezen egyezmény megkötését követően fogadták el, amennyiben azok nem érintik azon Szerződő Államok 6. cikk szerinti kötelezettségeit, amelyek a regionális gazdasági integrációs szervezetnek nem tagja.

IV. FEJEZET – ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

24. cikk

Aláírás, megerősítés, elfogadás, jóváhagyás és csatlakozás

1. Ezt az egyezményt valamennyi állam aláírhatja.

2. Ezt az egyezményt az aláíró államoknak meg kell erősíteniük, el kell fogadniuk vagy jóvá kell hagyniuk.

3. Ehhez az egyezményhez valamennyi állam csatlakozhat.

4. A megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okiratokat az egyezmény letéteményesénél, a Holland Királyság Külügyminisztériumánál helyezik letétbe.

25. cikk

Nem egységes jogrendszerekre vonatkozó nyilatkozatok

1. Ha valamely államban két vagy több olyan területi egység van, amelyben különböző jogrendszer vonatkozik az ebben az egyezményben szabályozott kérdésekre, az állam nyilatkozhat arról, hogy az egyezmény valamennyi területi egységére, vagy azok közül csak egyre vagy többre terjed ki. Az ilyen nyilatkozatban kifejezetten meg kell határozni azokat a területi egységeket, amelyekre az egyezmény hatálya kiterjed.

2. Azon államok esetében, amelyek nem tesznek e cikk értelmében nyilatkozatot, az egyezmény hatálya kiterjed minden területi egységükre.

3. Ez a cikk nem alkalmazandó a regionális gazdasági integrációs szervezetekre.

26. cikk

Regionális gazdasági integrációs szervezetek

1. Azok a regionális gazdasági integrációs szervezetek, amelyek kizárólag szuverén államokból állnak és az egyezmény hatálya alá eső ügyek mindegyikében vagy némelyikében hatáskörrel rendelkeznek, ezt az egyezmény aláírhatják, elfogadhatják, jóváhagyhatják, illetve csatlakozhatnak hozzá. Ebben az esetben a regionális gazdasági integrációs szervezetre a Szerződő Államokéval megegyező jogok és kötelezettségek vonatkoznak, amennyiben a szervezet az egyezményben szabályozott ügyekben hatáskörrel rendelkezik.

2. A regionális gazdasági integrációs szervezetek az aláírással, elfogadással, jóváhagyással vagy csatlakozással egyidejűleg írásban értesítik a letéteményest az egyezmény hatálya alá tartozó azon ügyekről, amelyek tekintetében a tagállamok hatáskörüket a szervezetre ruházták. A szervezetek az e bekezdés szerinti, legutóbb megküldött értesítésben meghatározott hatáskört érintő mindennemű változásról haladéktalanul, írásban értesítik a letéteményest.

3. Ezen egyezmény hatálybalépése céljából a regionális gazdasági integrációs szervezetek által letétbe helyezett okiratokat csak akkor veszik figyelembe, ha a regionális gazdasági integrációs szervezet a 27. cikk (1) bekezdésének megfelelően nyilatkozatot tesz, hogy tagállamai nem válnak az egyezmény részes feleivé.

4. Az ebben az egyezményben a „Szerződő Államra” vagy „államra” tett hivatkozások – adott esetben – egyaránt vonatkoznak a regionális gazdasági integrációs szervezetekre is.

27. cikk

Regionális gazdasági integrációs szervezet csatlakozása tagállamai nélkül

1. Az aláírással, elfogadással, jóváhagyással vagy csatlakozással egyidejűleg a regionális gazdasági integrációs szervezet nyilatkozhat, hogy az egyezmény által szabályozott valamennyi ügyben hatáskörrel rendelkezik, és bár tagállamai nem részes felek, az egyezménynek a szervezet általi aláírása, elfogadása, jóváhagyása, illetve a szervezetnek az egyezményhez való csatlakozása révén az rájuk nézve kötelező.

2. Amennyiben a regionális gazdasági integrációs szervezet az (1) bekezdésnek megfelelően nyilatkozatot tesz, az ebben az egyezményben a „Szerződő Államra” vagy „államra” tett hivatkozások – megfelelő esetben – egyaránt vonatkoznak a szervezet tagállamaira is.

28. cikk

Hatálybalépés

1. Ez az egyezmény azon időszak lejártát követő hónap első napján lép hatályba, amely alatt a 29. cikk (2) bekezdésével összhangban értesítés tehető azon második állam tekintetében, amely letétbe helyezte a 24. cikkben említett megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozási okmányát.

2. Ezt követően az egyezmény hatályba lép

a) az egyezményt később megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy ahhoz csatlakozó egyes államok tekintetében azon határidő lejártát követő hónap első napján, amely alatt az adott állam tekintetében a 29. cikk (2) bekezdésével összhangban értesítés tehető;

b) azon területi egységek tekintetében, amelyekre az egyezményt a 25. cikknek megfelelően azt követően terjesztették ki, hogy az egyezmény a nyilatkozatot tevő állam tekintetében hatályba lépett, az említett cikk szerinti nyilatkozatról való értesítéstől számított három hónapos időszak lejártát követő hónap első napján.

29. cikk

Kapcsolatok létesítése az egyezmény alapján

1. Ezen egyezmény kizárólag akkor tekinthető hatályosnak két Szerződő Állam között, ha a letéteményes felé egyikük sem tett a (2) vagy (3) bekezdés szerinti értesítést a másikról. Ilyen értesítés hiányában az egyezmény két Szerződő Állam között az értesítési időszak lejártát követő hónap első napjától hatályos.

2. Valamely Szerződő Állam a letéteményes általi, a 32. cikk a) pontjában említett értesítés időpontját követő tizenkét hónapon belül értesítheti a letéteményest arról, hogy valamely másik Állam általi megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás nem eredményezi kapcsolatok létesítését ezen egyezmény alapján a két Állam között.

3. Valamely Állam a 24. cikk (4) bekezdése szerinti okiratának letétbe helyezésekor értesítheti a letéteményest arról, hogy az általa végrehajtott megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás nem eredményezi kapcsolatok létesítését ezen egyezmény alapján valamely Szerződő Állammal.

4. Valamely Szerződő Állam bármikor visszavonhatja az általa a (2) vagy (3) bekezdés alapján küldött értesítést. E visszavonás az értesítés időpontját követő harmadik hónap eltelte utáni hónap első napján lép hatályba.

30. cikk

Nyilatkozatok

1. A 14., 17., 18., 19. és 25. cikkben említett nyilatkozatok az aláírással, megerősítéssel, elfogadással, jóváhagyással vagy csatlakozással egyidejűleg, vagy a későbbiekben bármikor megtehetők, továbbá bármikor módosíthatók vagy visszavonhatók.

2. A nyilatkozatokról, módosításokról és visszavonásokról értesítik a letéteményest.

3. Az aláírás, megerősítés, elfogadás, jóváhagyás vagy csatlakozás időpontjában tett nyilatkozatok az egyezménynek az érintett állam tekintetében történő hatálybalépésével egyidejűleg lépnek hatályba.

4. A későbbiekben tett nyilatkozatok, nyilatkozatmódosítások, illetve nyilatkozat-visszavonások az értesítésnek a letéteményeshez való beérkezésétől számított három hónapos időszak lejártát követő hónap első napján lépnek hatályba.

5. A későbbiekben tett nyilatkozatok, nyilatkozat-módosítások, illetve nyilatkozat-visszavonások nem alkalmazandók az eredetileg eljáró bíróság előtt a nyilatkozat hatálybalépésekor már megindított eljárásokban hozott határozatokra.

31. cikk

Felmondás

1. Az egyezményben részes Szerződő Államok az egyezményt a letéteményesnek címzett írásbeli értesítéssel felmondhatják. A felmondás korlátozódhat egy nem egységes jogrendszernek az egyezmény hatálya alá tartozó bizonyos területi egységeire.

2. A felmondás az értesítésnek a letéteményeshez való beérkezésétől számított tizenkét hónapos időszak lejártát követő hónap első napján lép hatályba. Amennyiben az értesítés a felmondás hatálybalépése vonatkozásában ennél hosszabb időszakot határoz meg, a felmondás az értesítésnek a letéteményeshez való beérkezésétől számított ezen időszak lejártát követően lép hatályba.

32. cikk

A letéteményes által küldött értesítések

A letéteményes értesíti a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia tagjait és ezt az egyezményt a 24., 26. és 27. cikknek megfelelően aláíró, megerősítő, elfogadó, jóváhagyó vagy csatlakozó többi államot és regionális gazdasági integrációs szervezetet az alábbiakról:

a) a 24., 26. és 27. cikkben említett aláírások, megerősítések, elfogadások, jóváhagyások és csatlakozások;

b) az egyezmény hatálybalépésének időpontja a 28. cikkel összhangban;

c) a 26., 27., 29. és 30. cikkben említett értesítések, nyilatkozatok, nyilatkozat-módosítások és -visszavonások; valamint

d) a 31. cikkben említett felmondások.

Ennek hiteléül a kellően meghatalmazott alulírottak aláírták az Egyezményt.

Kelt Hágában 2019. július 2-án, egyaránt hiteles angol és francia nyelven, egyetlen példányban, amelyet a Holland Királyság kormányának levéltárában kell letétbe helyezni, és amelynek hiteles másolatát diplomáciai úton meg kell küldeni a Hágai Nemzetközi Magánjogi Konferencia azon tagjainak, amelyek a huszonkettedik ülés idején már tagok voltak, valamint valamennyi olyan egyéb államnak, amely ezen az ülésen részt vett.